

Előfizetés:

Helyben:
 Egész évre 14 kor.
 Félévre 7 kor.
 Negyedévre 3.50 kor.
 Egy hónapra 1.26 kor.

Vidékre:
 Egész évre 20 kor.
 Félévre 10 kor.
 Negyedévre 5 kor.
 Egy hónapra 1.80 kor.
 Egyes szám 4 fillér.

KASSAI ŐR

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztőség:

KASSA
Tömlecz-utca 2. szám.Kiadóhivatal
Fő-utca 45. szám.

Megjelenik mindennap

Telefon 178.

Felelős szerkesztő: SERESS IMRE.

Haladó zászlóbontás.

I

Az eddig semmibe se vett, sőt folyton gunyolt haladópart programja, miután eddig gondolkodóba ejtette az elméket, most győzelmesen kezd tért foglalni.

Hogy eddig nem terjeszkedett nagyobb arányokban, ennek kétféle fő oka volt. Először: a király is, a kormány is folyton remélték, hogy sikerülni fog a koalícióval megegyezni. E megegyezés reménysége hol kissébb, hol nagyobb volt, se meg nem szűnt, se valóra nem vált. Ez a bizonytalan állapot egy új politikai párt propagálására nem lehetett kedvező.

Most azonban, miután a koalícióval végleges az uralkodó szakítása és a házfelosztás újabb béketárgyalásokra nézve az utolsó reménységet is meghusítottta, a haladópart megmozdult, akcióba lépett.

Ez az akció nem áll egyébből, mint a nép felvilágosításából, hogy a kormány által a múlt nyáron kiadott program alapján sokkal többet ér el az ország, mint amennyit elérni volna a koalíció programja által.

Ismeretes, hogy a koalíció február elsején, mikor Andrássy utolsó orjáért a királynál, teljesen leszerelt és összes kívánalmait részint feladta, részint oly homályosan körvonalozta, hogy így is, meg amúgy is lehetett azokat magyarázni. A katonai követeléseket illetőleg az egész ország megbotránkozott a vezérbizottság elvtelenségén, a melylyel kevesebbet kért, mint amennyit maga a király már régen megajánlott.

Csupán egyetlen dologban nem engedett a koalíció: az általános titkos választói jog dolgában. T. i. nem is akart hallani arról a reformról, amelyet a király szükségesnek ismert el, oly szükségesnek, hogy behoz-

talát másik országában, Ausztriában elrendelte. A magyar mágnásokból, nagy urakból és papokból álló koalíció azonban inkább minden elvét kész volt megtagadni, csak az általános választói jogot megakadályozhassa. Csak hogy ez okozta végleges vesztét. A király olyan politikusokkal, akik a haladás megakadályozása végett inkább lemondanak elveikről, többé szóba nem állhatott.

A tér most két párté: a szövetkezett ellenzéki és a haladóparté. A következő választás fogja megmutatni, hogy a felvilágosított nép melyikkel tart?

Mert ne áltassa magát senki csalóka reményekkel «az alkotmányos» küzdelmet illetőleg. A nép, amelyet a koalíció többször megcsalt és végül elárult: nem fog többé az ellenzéki pártok szekerének tolvajává szegődni. Miért szegődnek? Hogy a koalíció újabb győzelme esetén előlről kezdődjenek a népbolondítási komédia?

Valószínű, hogy az ellenzéki pártok most a választás alatt ismét az általános választói jogot fogják hirdetni. Azonban az már kevésbé valószínű, hogy a nép meg is hallgatja őket. Akik annyiszor hazudtak farkast kiabálva, ki fogna hinni azoknak, még ha most őszintén beszélnek is, a mire pedig nem képesek?

Végvonaglások.

A hetven városatya közül, akik a főispán elleni sértő nyilatkozatot három hónap előtt aláírták, a legutóbbi közgyűlésen nem jelent meg több huszonegynél. Viszont, míg az installáción csak egy nem koalíciós városatya volt jelen, legutóbb ezek közül már tizenötön elmertek jönni.

Minek jele ez? Bizonyára annak jele, hogy az emberek kezdenek nem félni a koalíciós terrorizmustól és hogy ez a terrorizmus, látván a hangulat megfordulását, végsőket vonaglik. E végső vonaglások egyike: a Glück féle együgyű feljelentések a főispán ellen, amiért a múlt közgyűlésből kivezetett három bizottsági tagot, akik azt hitték, hogy egy lebutykosmában vannak.

Mi úgy véljük, hogy a főispán több ízben megmutatta már, mennyire nem törődik az ilyen feljelentésekkel, amelyek neki abszolút nem árthatnak, ellenben igenis: nevétségessé teszik a feljelentőket ügyvédestül együtt. Ha tehát a következő közgyűlésen ismét erőszakosan akarják némelyek a tanácskozást megakadályozni, nem hisszük, hogy a főispán ismét ki ne vezettesse az izágákat, akárhányan lennének is. Aztán mehetnek az illetők panaszra — dr. Glückhöz, ha ez őket megvigasztalja.

Rémhírek Abauj- s Zemplén-megyékben.

Mivel bolondítják a népet?

— Saját tudósítónktól. —

Míg a közjogi viták egész sorozata zudult az országra és a képviselő urak jónak látták egészen a végletekig vinni a dolgot, addig az ország népe, melyet vajmi kevésbé érdekel az ügyvédi politika, semmi különösebb érdeklődést sem tanusított az események iránt és még a képviselőház feloszlátása sem hozta ki sodrából.

Koalíciós részről ezt úgy mondják, hogy a nép erőt véve lázadó szenvedélyein s hallgatva vezérei mérséklő szavára, nyugodt tudott maradni. Aki azonban a vidéken él s a nép között jár az jól tudja, hogy ez nem erőszakolt, hanem valószínűs nyugalom, sőt közömböség, aminek oka abban rejlik, hogy az osztályparlament nem

tudta soha magához kapcsolni a népet.

Ez a közömböség és nyugalom azonban egyeseknek nagyon fáj. Vannak emberek, akik tényleg kívánnák, hogy országos zenebona támadjon, megerősítéssül annak, hogy a koalíció mennyire kezében tartja a nemzetet.

És mivel ilyen zenebona sehol be nem következik, rémhírekkel akarják azt életre kelteni.

Tudósítónk arról értesítenek bennünket, hogy Abaujban, de különösen Zemplénmegyében a leghetetlenebb hírekkel izgatják a népet.

Igy például a királyhalmeci járásban azt híresztelték, hogy háború lesz. A parasztság fel is ült a rejtélyes eredetű hírek s mi lett a következménye? Megrohanták a takarékpénztárakat s kivették a betéteiket. Több százezer korona betétet szedett már ki a parasztság s inkább a pénzt kamatozás nélkül odahaza tartja, semmint a bankba hagyja.

Másik kősa hír az volt, hogy kötéllel fognak ujoncokat s a 15 éves gyermektől a 30 évesekig mindenkit elvisznek katonának. Ez a hír is némi hitellel talált és a szolgabírói hivatalok nem győzték eléggé megcáfolni a betóduló parasztság kérdéseit.

Ime, ily módon akarják felizgatni a népet, de még így sem sikerül.

Alkotmánymentési javaslatok.

Tekintettel arra, hogy az alkotmány védelmében minden követ meg kell mozgatni, mi ezennel indítványozzuk, hogy ne maradjunk meg a misénél és az imádságnál, hanem vegyük igénybe mindama tényezőket, amelyek az ügynek, ha csak egy mákszemnyit is, de segíthetnek. Ugyanis sohase lehet tudni, hogy az ember mitől hizik.

Mi azonban nemcsak az akadémikus felhívásnál maradjunk, hanem bátorodunk praktikus javaslatokat is tenni. És habár ezek a javaslatok a maguk nemében különlegességek és óri-

ási fejtörést igényeltek, mégis megmutatjuk, hogy nem smucig a magyar, és díjtalanul bocsátjuk őket a koalíció rendelkezésére. Sőt csupán a kassai koalíció rendelkezésére bocsátjuk javaslatunkat, miután a kassai koalíció dicsekszik a legkiválóbb hazafiakkal, minők például Fodor Sándor, Székely-Doby, Kemény Géza, Neuirth Elek és Kosztka József, nem is szólva Halmos Károlyról és Maléter Istvánról, akik hors concours állanak.

De nem akarván nagyképűsködni, közzétesszük alkotmányvédelmi javaslatainkat, melyek a következők:

1. A kassai nemzeti színház hetenkint kétszer, páros és páratlan bérletben előadja Petőfit a Talpra magyarral. Ez utóbbi ról elhíreszteljük, hogy a főispán beültötte, tehát a színház zsúfolásig telve lesz. Az előadások tiszta jövedelmének 10 százalékát Komjáthy be fogja szolgáltatni a jóléti alapra. Így aztán nem kell fizetni azoknak, akik állítólag 200 ezer koronát irtak alá és az alkotmány meg lesz mentve.

2. Fel kell szólítani Savanyu Józsit, az utolsó betyárt, aki most európai körutra megy, hogy csupán az esetben mutogassa magát, ha a magyar alkotmány ebből percentet kap.

3. A koalíció intézzen felhívást a sikkasztókhoz, hogy sikasszák el az állampénztárt. Ez esetben a kormánynak nem lesz pénze és be fogja adni a kulcsot rövidesen.

4. A koalíció menessen küldöttségeket a) a Dalai Lámához, b) a török szultánhoz, c) a szingaporai maharadszához, mint Buddha főpapjához, d) a kínai császárhoz, mint Confucius unokájához, e) az orosz cárhoz, mint a keleti egyház patriárához, f) az összes kisebb vallások főpapjaihoz, hogy imádkozzanak a magyar alkotmányért, még pedig díjtalanul, mert az alkotmányvédő bizottságok pénze elfogyott.

5. Halmos Károly felkérendő, hogy jöjjön már haza Nizzából és grümdoljon valamit az alkotmány javára, de persze becsapás nélkül.

6. Berzáczy süssön alkotmányos zsemlyéket császárszemlyék helyett és a tiszta jövedelmet tegye le a haza oltárára.

7. A vezérőlbizottságnak öt legöregebb tagja kéressék meg, hogy lője főbe magát és menjen deputációba az Uristenhez, akinek figyelmét személyesen hívja fel a veszélyben forgó magyar alkotmányra.

8. Ábrányi Emilnek hatóságilag tiltassék meg az ódairás, mert valószínűleg azért haladóparti a magyarok istene, hogy Ábrányi Emil öt minduntalan

dühösíti koalíciós költemé nyeivel

9. Minthogy a prelátusok miséi nem mutatnak fel eredményt, kéressék fel misemondásra maga a római pápa, akinek a vezérőlbizottság ígérjen tisztességes proviziót, ha majd kormányra jut. Lehet ugyan, hogy a pápa azt fogja felelni: „pénz beszél, kutya ugat”, de hátha mégis megbizik a koalícióban?

10. Az összes koalíciós mágusok utazzanak Délafrikába, vizilovakat vadászni. Ettől a szörnyű csapástól talán megijed a kormány és esze nélkül engedí át helyét a koalíciónak.

11. A bábaasszonyok kötelezzék magukat, hogy csak koalíciós honfiak és honleányok világrajövetelét fogják előmozdítani.

12. Szent Péter kéressék fel, hogy adja tudtára minden nem koalíciósnak, miszerint holta után ki nem nyitja neki a mennyország kapuját az istennek se.

Ime egyelőre egy tucat javaslat. Az is huncut, aki jobbakat tud. Nagyvidai.

Koalíciós pribékek.

Előrebocsátjuk, hogy az összes koalíciós pribékeknek egy igen nagy közös tulajdonságuk van és pedig a szájuk.

Amit a koalíciós pribékek a szájukkal művelnek, hát az egyszerűen bámulatos. A koalíciós pribékek szája köpköd, tajtékzik, sarat és tüzet hány, rágalmaz, becsületet sért. És cselekszi a pribék mindezt — az alkotmányért, mert ugyan mi másért cselekedhetne valaki ilyen szép dolgokat? Továbbá a koalíciós pribék az ő ilyen cselekedetével hengeg, sőt mindig nagy hallgatóságot választ ki, mert mit ér a koalíciós nagyszájúság, ha nincs, aki élvezze és tapsoljon a pribéknek?

Persze, megtörténik igen sokszor, hogy a hallgatóság közt nem koalíciós emberek is vannak, akik fölháborodnak a pribékség miatt, amelylyel távollevő, tehát magukat védni nem tudó személyek durván megsértetnek. Mert a koalíciós pribékek közös jellemvonása az is, hogy csupán távollevőkön kopattják a szájukat, vagy pedig huszan támadnak egy emberre.

Most pedig, miután ezt a rövid általános jellemzést előre bocsátottuk, térjünk át a kassai koalíciós pribékekre, abban a sorrendben, amint magukat pribékségük által kitüntetik.

Kozák János.

Két hét előtt, február 24-én esküdszéki tárgyalás volt a kas-

sai kir. törvényszéken. Mielőtt a tárgyalás megkezdődött volna, az esküdtek szobájában Kozák János nagy beszédet tartott — gróf Pongrácz Ferenc főispánról.

Nehogy azt gondolhassa valaki, hogy Kozák Jánost denuncióljk, hát idézzük e jeles férfiú saját szavait, amelyeket mondott, mikor pizskolódásainak esetleges következményeire figyelmeztették:

— Felhatalmazok mindenkit, hogy sértéseimet akár nyilvánosságra is hozzák. De különben ezt magam fogom most már megtenni.

Miután két hét elmúlt és Kozák János koalíciós pribék ur nem tette közzé ama becsület-sértő kifejezéseket, amelyekkel az esküdtek előtt a távollevő főispánt hengegve illette, ezennel felszólítjuk őt, hogy nyilatkozzék:

1. Igaz-e, hogy pizskos, silány módon bántalmazta a főispánt?

2. Igaz-e, hogy esküdt társaitól nem kért e pizskos eljárására nézve diszkreciót?

3. Igaz-e, hogy a fenti hengegést megtette?

4. Igaz-e, hogy ha kérdőre vonnák, letagadna mindent és meglapulna, mint a nyul?

Kozák János koalíciós pribék ur válaszát díjtalanul közöljük.

Strasser Sándor.

Ez az, aki felső leányiskolai igazgató, szintén a koalíciós pribékek babéira vágyik. Az intézetbe járó leánykákat arra tanítja, hogy a koalíció az egyedül üdvözítő politikai hitvallás, sőt felbujtja őket, hogy mindennütt tüntessenek a koalíció mellett. Persze, a kis hölgyecskék, felháborodva az igazgatói biztatáson, szívesen belemennek egy kis heccbe.

Ha az igazgató ur saját személyére nézve volna koalíciós, ezzel ugyan a kutya se törődne. Strasser ur azonban egyrészt egy állami tanítélet növendékét bolondítja, másrészt fölfelé adja a pecsovicsot. Mert sokan látták már Strasser urat besomfordálni a főispánhoz, szépen kinyalva és hajlongva alázatosan. Mikor pedig távozott onnan, lenn az utcán azt akarta elhitetni Székely-Doby Gézával, hogy a főispán meghátrált ő előtte. Olyan hangos és olyan pizskos nyilatkozatokat tett Strasser Sándor, hogy a járókelők közül sokan megbotránkoztak, sőt egy magyar katonatiszt igen érthető jelt adta a pizskolódás fölötti megvetésének.

Persze Strasser ur ezt a hangos gondolkodást vagy le fogja tagadni, vagy lamentálni fog spiclikedés miatt. De hát hogyan lehetne erről szó, mikor Strasser ur végig kiabálta a fő-utcát pizskolódásaival csak hogy

Székely-Doby Géza vállveregetését kiérdemelje.

Kérdezzük: nem e elfajulása ez a politikai küzdelmeknek? És harcolhatnak így mások, mint koalíciós pribékek?

Bánffy leleplezései.

— Saját tudósítónk távirata. —

Budapest, márc. 6.

Politikai körökben úgy találják, hogy Bánffy későn határozta magát a döntő lépésre, hogy a koalíciót otthagyja. Nyilatkozatában úgy mondja, hogy kilép, mert szegedi levelét elítéli azok, kik maguk is hirdették, hogy a harc eredményében maguk sem bíznak.

Ebben Bánffynak igaza van. Am politikai körökben kérdéses, vajjon maga Bánffy bizott-e a harc sikerében? Még tán emlékszik az ország, hogy Bánffy sajtója terrorizmussal harsogta egy időben azt, hogy tapodtat sem szabad engedni! Majd azt hirdette ugyanez a sajtó, hogy a nemzetet alkotmányharcba vinni könnyelműség.

Nehéz eligazodni ez ilyen elmentmondásokban. Fődolog, hogy Bánffy azt állítja, miszerint a szegedi levél tartalma azonos Andrássy legutolsó pontozataival. Andrássy pedig csak nem régebben mondta, hogy a memorandum csak „kivonata a feliratnak”.

Ime így lehet zavart csinálni az elmékben. Mert se a felirat, se a pontozatok soha őszintén, világosan meg nem mondták még, hogy a koalíció mit akar?

Lerántja Bánffy a leplet a titkos konventikulumról is, melyben Kossuth lakásán megigérték a szociáldemokrata kiküldötteknek, hogy a koalíció programjába az általános választójogot felveszik. Am az ígéret teljesítését a vezérőlbizottság megtagadta.

Politikai körökben emlékeztetnek arra, hogy azon időben, mikor Kossuth lakásán a szocialistákkal tárgyaltak, a koalíciós sajtó egyenesen kiközösítette a nemzet kötelékéből azokat, kik a szocialistákkal netán szóba állának. Hazátlan bitangoknak minősítette őket, holott ugyanakkor a vezérőlbizottság tagjai meg is állapodtak a szocialistákkal, sőt a megállapodást nyomban meg is szegték.

Nyilvánvaló, hogy amint a koalíció félrevezette a királyt a katonai álláspontra nézve, azonképpen megtévesztette a népet az általános választói jog kérdésében. Ezt a bizonyítványt a koalíciós uraknak most Bánffy kiállítja. Bánffy ott ült a vezérek tanácsában.

Sajnálódó, hogy Bánffy ilyen későn tette meg lépését, mert most már ő sem menekülhet a súlyos vád alól, hogy végesvéig nem bizván a harc eredményében, mégis küzdelemre tüzelte és veszedelembé sodorni segítette az országot.

TELEFONHIREK.

Minisztertanács

Budapest, márc. 6.

Ma délelőtt több órán át tartó minisztertanács volt, melyen a kabinetnek valamennyi tagja résztvett.

A minisztertanács után félhivatalos közlemény jelent meg, mely a lapoknak ama hírét, mintha Fejérváry Géza báró miniszterelnök legközelebb Bécsbe utaznék, valótlannak jelentette ki.

Vezérbizottsági tanács.

Budapest, márc. 6.

A koalíció vezérő-bizottsága ma délelőtt Kossuth Ferenc lakásán Kossuth elnöklete alatt értekezletet tartott.

Debrecenből.

Debrecen, márc. 6.

Ma délelőtt 60 csendőr szállotta meg a városházát.

Délelőtt 10 órakor egy század huszár és 10 csendőr kíséretében megjelent Naszády kir. biztos a vármegyeházán, és az alispánhoz ment.

Az alispán azt kérte a királyi biztostól, hogy a csendőröket rendelje ki s ő igéri, hogy a királyi biztos személybiztonságáról kezeskedik.

Erre a királyi biztos a csendőröket eltávolította.

Majd fölvezette az alispán a kir. biztost a volt főispáni hivatalos helyiségekbe, amelyek ezután a királyi biztos helyiségei lesznek.

A megyéről a királyi biztos a városházára ment, ahol a polgármestert megkérdezte, hajlandó-e a közgyűlési termet kinyitni s a közgyűlést egybe hívni.

A polgármester kijelentette, hogy ezt meg nem teheti.

Erre a kir. bizt. ezt mondta: »Akkor erőszakkal leszek kénytelen kinyitni. Én — ugymond — békés szándékkal jöttem, de ha kell, az erősebb eszközök alkalmazásától sem riadok vissza.

Ezután eltávozott. Az utcán álló óriási tömeg teljesen nyugodtan viselkedett.

Kérjük tisztelt előfizetőinket, kiknek előfizetésük lejárt, sziveskedjenek

ezt mielőbb megújítani, hogy a lap szétküldésében akadály föl ne merüljön.

NAPIHIREK.

— Bercsényi hamvainak hazaszállítása. Megírták nemrég a lapok, hogy a francia kormány rendelkezése alapján gróf Bercsényi hamvait haza fogják szállítani. Egy távirat szerint a hamvak hazaszállítása ügyében most fordulat állt be. De la Ruppelle vicomtesse, Bercsényi női leszármazottja, Rouvier miniszterelnökhöz intézett levelében tiltakozik ösatyja hamvainak hazaszállítása ellen és a következőket írja:

A miniszteriumnak nincsen joga őseim hamvai felett rendelkezni. Különb is ősem, mint a huszárezredek alapítója, Franciaország dicsőségével egybeforrt. Én a hamvak elszállításának személyesen ellene fogok szegülni.

— Dr. Rottenberg Henrik. A kassai újságírók közül való ez a fiatal ember, aki a mi sorainkból nőtt ki s balad pályáján, a melyen ime új sikert jelent az, hogy a kolozsvári egyetemen a minap a jogtudományok doktorává avatták. A tehetséges és szimpatikus ifjú szép törekvéseinek ez a jele kassai ismerősei körében örömet keltett.

— Brutális tanító. Jászómind-szent községet ismét nagy igaztosságban tartja Máriai Jenő állami népiskolai tanító szomorú szereplése. Nevezett tanító, ki különben is nagyfokú idegbajban szenved, hallatlan vérengzést követett el egy ártatlan kis iskolás gyermekén. Az illető növendék a tanítás alatt elmosolyogta magát valami felett, mire a tanító egy hatalmas botot fogott s a gyermeket véresre verte, olyannyira, hogy azonnal orvosi kezelésbe kellett adni, sőt tartani lehet komoly következményektől is. Máriai különben izgága ember. Tanítótársaival ellenséges lábon áll. Állami tisztviselő létere oly tettekre ragadtatja magát, melyek józanságát teljesen kétségbevonják. Egy ízben a nép előtt megiltotta a bírónak, hogy adót szedjen. Az iskolában a jelenlegi »abszolutizmust« fejteti a növendékeknek. Más alkalommal lövöldözött a lakása ablakaiból s most pedig véresre vert egy ártatlan gyermeket, kinek egyedüli bűne a mosolygás volt. A közbiztonság kedvéért kívánatos volna ennek a nagyzási hóbortban szenvedő beteg embernek megfékezése. A véresre vert gyermek atyja különben feljelentést tett Máriai ellen a járásbiróságnál.

— Gyufaoldatot ivott. Varga Irma vadházasságban élt egy kassai iparossal. A szerelmes pár boldogságát évekig nem zavarta semmi, amíg a férfit néhány hét előtt a kassai 9. honvédezedhez pórtartalékosnak be nem hívták Varga Irma kenyér nélkül maradt és sok nélkülözés után végre Szász Izidornak Kossuth Lajos utcai Polgári kávéházába szegődött el kávéslánynak. Szeretőjét bántotta a dolog és heves szemrehányásokkal illette, hogy nem való tisztességes nőnek egy ilyen aisérendű kávéházban szolgálni. Mikor a legény látta, hogy szeretője nem hajlik szavára elfordult tőle és más leánnyal kezdett szerelmi viszonyt. A leány ezt annyira szívére vette, hogy öngyilkosságra határozta el magát. Tegnap este 10 órakor gyufa- és szódaoldatot ivott, amittől rögtön rosszul lett és eszméletét veszítette. A kávéház azonnal értesítette a rendőrséget, ahonnan Hollecek Pál ügyeletes fogalmazó, Nagy Géza dr. tisztiorvossalmentekahelyszínre. A leányt a mentőkkel a kórházba szállították, ahol az élesztgetési kísérletek sikerrel jártak. Varga Irma ma reggel már annyira magához tért, hogy a kórházban Hollecek fogalmazó ki is hallgathatta. Két-három hét alatt teljesen föl fog épülni.

IRODALOM ÉS SZÍNHÁZ.

Színházi élet.

— Jegyzetek. —

A magyar vidéki színészet tengődésének, — mert néhány nagyobb város kivételével bizony tengődés az, — több oka van, melyek közt nem utolsó helyet foglal el az, hogy nem az olasz módszer szerinti staggionék működnek az országban.

Mi a staggione? Alkalmi társulás. Egy színigazgató összeválogat néhány kitűnő drámai színészt és színésznőt. Betanul velük 10 jó darabot. Természetesen pompásan betanulják, úgy hogy művészi legyen az előadás. S ekkor elindulnak országjárni játszani. Minden városban tartanak 15—20 előadást. Az előadások kitűnőek, a darabok újak és jók, repertoíról gondoskodni nem kell, a közönség szvesen megy színházba. Mikor a műsort

lejátszotta a társulat, tovább rándul s jön helyébe egy operette staggione. S aztán egy vigjátéki s így tovább.

Ez ideális állapot. Mert tekintet nélkül a város nagyságára, a staggione mindenütt szerepelhet. Késmárkon ép úgy, mint Szegeden s Kassán. Hiszen csak néhány napig van egy helyen. A kisebb városokban legfeljebb nem veszi be csak a napi kiadást. De a nagy városokban bőven meg van az eredménye működésének. Ők az igazi vándor apostolok, de modern formában.

Valóban, nem értjük, hogy a magyar színészetnél miért nem lépnek erre az útra. Hiszen kínos dolog ez a szünettel nyavalygás s viszont egy-egy városban úgy le van kötve a színigazgató, hogy nem jól menő sora egy esztendő alatt ropant veszteségeket szenvedhet. A staggione változatosságot, modernséget hozna a vidéki színházi életbe s ha művészeti dolgokban nem lennének annyira konzervatívek, már régen az olasz módszer szerinti staggionék működőnek szerte a hazában.

Kiadja: „Kassai Őr“ kiadó-vállalat, Fő-utca 45. szám.

A szikszói járás főszolgabirájától.

1384/905.

Pályázati hirdetmény.

Forrón az évi 1000 korona fizetéssel javadalmazott segédjegyzői állásra pályázatot nyitok.

Felhivatnak a pályázni szándékozók, hogy jegyzői képesítéssel és eddigi alkalmaztatásukról szóló bizonyítványokkal felszerelt kérvényeiket hozzám f. évi március hó 20-ig adják be. Választás napját Forróra f. évi március 28.-ára délután 3 órára tűztem ki.

Szikszón, 1906. március 2.

Bartsik
főszolgabíró.

LEGALÁBB 5 KOR. NAPIKERESETI

Házimunka kötőgéptársaság

részére keresünk, mindkét nembeli egyéneket gépeinken való kötésre.

Egyszerű és gyors munka, egész éven át otthon. — Előismeretek nem szükségesek, távolság nem határoz, a munkát mi értékesítjük.

Házimunka kötőgép-társaság

Thos. H. Whittick és Társa

Budapest, IV. Havas-utca 3-412. szám.

Prág, Petersplatz 7-412.

Ne tessék mutatványszámot kérni,

mert a ki már most beküldi — ha csak egy hónapra is — az előfizetési összeget **AZ UJSÁG** politikai napilapra április hó 1-jétől számítva, annak azonnal megindítjuk a legjobb magyar lapot:

≡≡≡ **AZ UJSÁG-ot,** ≡≡≡

de az előfizetést csak április hó 1-től számítjuk. — **ELŐFIZETÉSI ÁRAK:** Egy hónapra 2 korona 40 fillér, negyedévre 7 korona, fél-
évre 14 korona, egész évre 28 korona.

AZ UJSÁG GYÖNYÖRŰ HUSVÉTI AJÁNDÉKÁT:

≡≡≡ **AZ UJSÁG ALBUM-át** ≡≡≡

AZ UJSÁG minden előfizetője megkapja 72 fillér portó beküldése ellenében, a ki **AZ UJSÁG**-ra egy félévre egyszerre, negyedévenként vagy hanyonként, de félévi kötelezettséggel előfizet. — Megrendelési cím: **AZ UJSÁG** kiadóhivatala, Budapesten, VII., Kerepesi-ut 54. szám.

LÁSZLÓ FÜLÖP bank- és váltóüzlete KASSA, Fő-utca 45.

elfogad előjegyzéseket a „**Pesti Hazai Első Takarékpénztár Egyesület**“ által kibocsátandó 100 korona névértékű „**Nyereménykötvényekre**“, melyek f. évi április havában bocsátatnak nyilvános aláírásra. — Az árfolyam csak később fog megállapíttatni; előreláthatólag azonban 140 korona körül lesz. — Ezen értékpapírok 70 évre terjedő sorsolási terve oly előnyöket nyújt, hogy előjegyzése mindenkinek a legmelegebben ajánlható s tekintettel a nagymérvű jelentkezésre, mielőbb eszközöndő. — Előjegyzéseket elfogad, díjtalan fölvilágosítással készséggel szolgál, **dollárokat** s mindennemű idegen pénzt és sorsjegyet legmagasabb áron bevált:

LÁSZLÓ FÜLÖP bank- és váltóüzlete KASSA, FŐ-UTCA 45 SZ.